

[Aksel Møller.]

nu forelagte Forslag, saa det har aabenbart haft en gavnlig Virkning paa den højtærede Finansminister, at han siden sit Medlemskab i Professorudvalget er begyndt at beskæftige sig med, hvad der er politisk muligt.

Det skæmmer imidlertid Forslaget en hel Del, at man ved denne Kombination af Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan ikke tager Hensyn til Formuestigningsafgiften ved Udregningen af Stabiliseringslaanet. Man forlanger baade—og. Den retfærdige Fremgangsmaade vilde vel være den, at naar man først havde beregnet, hvad en Person skulde udrede i Formuestigningsafgift, drog man denne Afgift fra Formuen, før man belastede den med Stabiliseringslaanet. Som det nu er foreslaaet, er det klart, at der ogsaa skal betales Stabiliseringslaan af Formuestigningsafgiften, som den højtærede Minister tilegner sig i Kraft af dette Forslag. Det er ret vigtigt for os at faa klar, hvad den højtærede Minister tænker sig paa dette Omraade, men det er maaske noget, som man bedre kan komme ind paa under Udvalgsbehandlingen.

Vi for vort Vedkommende kan i øvrigt kun være godt tilfreds med, at Tanken om et Tvangslaan under Betegnelsen Stabiliseringslaan er optaget i Forslaget.

Vort Repræsentantskabsmøde den 27. April i Aar gav tydeligt Udtryk for, at vi ønskede et ensartet Laan af alle Formuer. Sætter vi Landets samtlige Formueejeres skattepligtige Formue i 1945 til omkring 14 Milliarder — det var før Ejendomsskyldforhøjelserne kom til — og dertil føjer Selskabs- og Foreningsformuerne, vilde et Tvangslaan paa ca. 4 pCt. have indbragt saa nogenlunde, hvad der manglede for at naa til et samlet Provenu paa 1½ Milliard Kr. Vi havde som sagt foretrukket en saadan Udvej, og egentlig har vi Grund til at tro, at den højtærede Finansminister ikke er saa forfærdelig uenig med os, for midt i det Hovedbrud, som den højtærede Minister formentlig har haft i sine snævreste Cirkler, erklærede Ministeren pludselig i en Udtalelse til „Information“, at Politikernes største Fejl var Mangelen paa Mod. Jeg maa gaa ud fra, at det er bitre Erfaringer, der har drevet Ministeren til denne Erkendelse. Der skal jo ikke noget Mod til det Forslag, der her er fremsat. Det er jo 50 000 Formueejere, som skal undgælde baade med Formuestigningsafgift og med Tvangslaan, saa jeg tillader mig at søge Forklaringen paa denne mærkelige og bitre Erfaring i den Omstændighed, at det virkelig ikke har været muligt

for den højtærede Minister at opnaa en mere tilbundsaaende ensartet Beskatning af Formuerne her i Landet.

Naa, mit Parti har jo ikke levet forgesves, da Tanken om et Tvangslaan under Betegnelsen „Stabiliseringslaan“ som sagt har vundet Indpas i Forslaget. Den højtærede Minister har ført Tanken videre, idet man kan frigøre sig for Stabiliseringslaanet ved at betale det halve til fuld Afgørelse. Desværre er det muligt, at Skattelovgivningen har aflejret en saadan Mistillid til Statens Løfter, at Masser af Formueejere vil foretrække at frigøre sig een Gang for alle til halv Pris. Jeg tror, at vi alle i dette høje Ting deroverfor skal bekræfte, at vi ogsaa i denne Henseende vil hævde Loven og dens Løfter. Ingen af os, der har Medansvar for dette Land, kan være ligeglad med, om Løfterne fra Lovgivningsmagten gaar til Underkurs Mand og Mand imellem.

I det hele taget burde vel Lovforslagets Terminologi have været indrettet lidt mere efter det enestaaende, der her er Tale om. Hvorfor betegnes Forslaget ikke som et Forslag om en Eengangsskat eller en Eengangsafgift? Dette mere almindelige „Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan“ er naturligvis egnet til at dække Kancelliets Synspunkter med Hensyn til Lovtitler, men det burde tydeligt i Forslaget have været fastslaaet over for det danske Folk, at det her drejer sig om en Eengangsafgift. Parallellen har den højtærede Minister søgt helt tilbage i 1813, da Danmark ogsaa var i Nød efter store Krige. Saa enestaaende burde det, der her sker, være, at Lovforslaget ogsaa burde have baaret tydeligt Vidnesbyrd om noget enestaaende i sin Titel og Terminologi. Nordmændene anvender i deres Forslag Udtrykkene „Førkrigsformue“ og „Efterkrigsformue“. Vi har indført mere almindelige Begreber, som kan indføres om og om igen indtil Trivialitet, og indtil det ikke er mere at tage, nemlig „Basisformue“, „Slutformue“, „Basistidspunkt“ og „Sluttidspunkt“. Denne Betragtning er naturligvis ikke afgørende, for jeg gaar ud fra, at ogsaa den højtærede Minister mener, at dette er et helt enestaaende Lovgivningsarbejde, som ikke skal være noget tilbagevendende.

Hvis dette Lovforslag vedtages i den Form, hvori det er fremsat, skulde der alt-saa i alt kunne indbetales med denne og andre Loves Provenu mellem 2½ og 3 Milliarder Kr. paa Statens Reguleringskonto med Nationalbanken. Det er Haabet for den højtærede Finansminister og vel ogsaa for os andre, at man derved skulde have